

دستور کار جلسه:

- بحث و تبادل نظر پیرامون راهکارهای بهبود عملکرد کمیسیون انرژی- (ارائه دهنده شورای روسای محترم کمیسیون ها به شماره نامه 1401/782/ص مورخ 1401/3/16)
- بحث و تبادل نظر در خصوص قرارگاههای اقتصادی استان - (ارائه دهنده شورای روسای محترم کمیسیون ها به شماره نامه 1401/782/ص مورخ 1401/3/16)
- ارائه پیشنهادات، پروژه ها، برنامه های اجرایی شناسایی گلوگاه های حساس و اصلی در قالب یک برنامه راهبردی و در صورت تحقق برنامه مزبور: شاخص های اقتصادی استان از جمله تولید ناخالص داخلی، اشتغال، سرمایه گذاری، تجارت خارجی و غیره چه تغییری خواهد کرد. (نشست هم اندیشی هیئت رئیسه و جمعی از اعضای کمیسیون های صنعت، معدن، انرژی و حمل و نقل، اتاق بازرگانی خراسان رضوی با معاونت محترم هماهنگی امور اقتصادی استانداری خراسان رضوی جناب آقای چمنی مورخ 1401/3/24 طبق دعوتنامه شماره 1401/893/ص مورخ 1401/3/23)

مطالبه بخش خصوصی، اجرای قوانین بر زمین مانده حوزه انرژی است

به نظر می رسد دیگر به تصویب قانون حمایتی در حوزه انرژی نیازی نیست و دولت و مجلس باید به جای تصویب قانون جدید بر اجرای همان قوانین بر زمین مانده و رفع قوانین مخل فعالیت های اقتصادی اهتمام بورزند. در دومین جلسه کمیسیون انرژی اتاق مشهد در سال جاری: اقتصاد ایران بدون توجه به ظرفیت های بخش خصوصی همچنان در بن بست خواهد بود. اگر حمایت از بخش خصوصی واقعی در قانون توجه مسئولین قرار بگیرد و این مهم عملیاتی شود، قطعاً شاهد خروج از بن بست های فعلی هستیم. بخش خصوصی باید با مطالبه گری نسبت به حل مشکلات اقدام کند، کمیسیون های اتاق بازرگانی نسبت به سال های پیش عملکرد بهتری داشته اند؛ اما آن چه حائز اهمیت است، توجه دستگاه های اجرایی به کارشناسی ها و مطالبات و نظرات کمیسیون هاست. بر همین اساس معتقدیم «قرارگاه مشترک پشتیبانی و حمایت از فعالیت های اقتصادی» نیز می بایست با اتکا به نظرات بخش خصوصی، در خصوص مسائل مختلف کارشناسی و حل مسئله نماید. در ارزیابی های سال 1399 و 1400 که از کمیسیون های مختلف صورت گرفته است، کمیسیون انرژی از جمله کمیسیون هایی بود که با همت اعضا توانست در تمامی شاخص ها رتبه برتر را کسب کند. با تاکید بر لزوم مهیاسازی منابع ملی و بستر لازم برای احداث نیروگاه های خورشیدی و تجدیدپذیر: اگر سیستم بانکی در این حیطه پای کار و سرمایه گذار نیز امنیت نداشته باشد، مشکلات همچنان به قوت خود باقی خواهد ماند. به بیان دیگر، اگر رویکردها به حل مسائل واقعی نشود، همچنان در این بن بست باقی خواهیم ماند.

ضرورت اجرای مواد 61 و 62 قانون اصلاح الگوی مصرف

قانون اصلاح الگوی مصرف در سال 89 تصویب شد که در مواد 61 و 62 این قانون، موضوع قیمت گذاری تولید انرژی های تجدیدپذیر مشخص شده است؛ این مبحث شامل 3 بخش اصلی است؛ نخست، میزان نفتی که نیروگاه های حرارتی استفاده می کنند اما در تجدیدپذیرها این مهم مصداق ندارد. در واقع، تولید هر کیلووات انرژی تقریباً معادل مصرف 0.25 لیتر نفت خام است؛ بخش دوم، آلودگی ناشی از فعالیت نیروگاه های حرارتی است که نیروگاه های تجدیدپذیر این آلودگی را تولید نمی کنند. بخش سوم نیز مربوط به قیمت برقی است که نیروگاه های حرارتی تولید می کنند و به شبکه می فروشند و مقرر است که انرژی

را نیز بر این اساس، خریداری کنند. از سال 1401 قیمت هر کیلووات برق معادل 1500 الی 1600 تومان خواهد بود. این قیمت با فرمول قبلی بسیار فاصله دارد. علاوه بر این، اعتبار لازم در بودجه های سنواتی پیش بینی نشده است. نکته قابل توجه در این میان، این است که سرمایه گذار تردید دارد پس از تولید انرژی های تجدیدپذیر آیا دولت خریدار آن خواهد بود یا خیر؟ عقب افتادگی معوقات و مطالبات بخش خصوصی، فرآیند اخذ تسهیلات، مجوز و... از مهم ترین چالش های حوزه انرژی است. استان خراسان رضوی بهترین موقعیت را برای احداث نیروگاه های خورشیدی دارد و از این نعمت خدادادی باید به بهترین نحو ممکن استفاده کند. فقط در این میان باید مشوق های لازم برای سرمایه گذاری در این حوزه از سوی دولت پیش بینی شود. لزوم مطالبه اجرای مواد 61 و 62 قانون اصلاح الگوی مصرف مورد تاکید است: در این خصوص لازم است مکاتبات لازم را با دستگاه های ذی ربط داشته باشیم؛ چرا که با کمبود انرژی و قطعی برق صنایع مواجه هستیم.

برخی سناریوهای تولید انرژی غیر عملیاتی است

— بایستی میزان و توجه و حمایت از بخش خصوصی در حوزه تولید انرژی های پاک بیشتر شود، علی رغم گذشت یک سال از قطعی برق صنایع در فصل گرم، متاسفانه اقدامات بیشتری در حوزه تولید انرژی صورت نگرفته است و سناریوهای تولید انرژی مطرح شده که قابلیت اجرا دارند هنوز عملیاتی نشده اند؛ و باید توجه داشت که احداث این نیروگاه ها نیز شرایط خاصی را می طلبد. انرژی خورشیدی برای تامین برق صنعت جوابگو نیست و این مهم واضح و مبرهن است. شاید تامین برق واحدهای صنعتی کوچک از انرژی خورشیدی امکان پذیر باشد؛ اما این موضوع در خصوص واحدهای بزرگ مصداق ندارد. در حال حاضر برای احداث نیروگاه هایی با ظرفیتی کم تر از 100 مگاوات نیز با مشکل فقدان زیرساخت مواجه هستیم. از طرفی، بایستی ضمانتی برای بازگشت سرمایه احداث نیروگاه ها وجود داشته باشد. سال گذشته وزارت صمت و وزارت نیرو تفاهم نامه ای امضا کردند که شرکت شهرک ها با شرکت توزیع برق استان ها وارد عقد قرارداد شوند و برای تامین برق شهرک هایی که پست برق ندارند به صورت مشارکتی به این حوزه ورود کنند. تامین 30 درصد از تولید انرژی به شرکت شهرک ها واگذار شده است و تاکنون فقط چند شهرک به این حوزه ورود پیدا کرده اند. از آن جا که شرکت شهرک ها باید درآمد خود را از شهرک های صنعتی عاید کند تا بتواند هزینه نمایند، تامین هزینه نیز بسیار دشوار شده است. در حال حاضر بسیاری از شهرک های استان مانند توس، چناران و ماشین سازی با کمبود برق مواجه اند. از سویی، هزینه تامین برق از طریق احداث نیروگاه های خورشیدی از ارزش زمین و هزینه ساخت و ساز آن واحد بیشتر می شود. این هزینه ها نباید به بخش خصوصی و واحدهای صنعتی تحمیل گردد. بخش خصوصی می بایست در مقابل این ابلاغیه ها مطالبه گری نماید. امروز بخش صنعت همراهی خود را در تولید انرژی نشان داده است. در بسیاری از صنایع بهینه سازی مصرف انرژی صورت می گیرد، چنان که بسیاری از صنایع از انرژی خورشیدی استفاده می کنند به طوری که کل سقف واحد را پنل خورشیدی پوشانده است. لازم است در جلسات از نمایندگان مجلس شورای اسلامی استان نیز دعوت کنیم تا نتیجه بهتری برای دریافت پاسخهایمان داشته باشیم.

— سیستم بانکی باید با ارائه تسهیلات، سرمایه گذار را در حوزه انرژی یاری کند. همچنین وزارت نیرو باید برای حمایت از بخش خصوصی به منظور احداث نیروگاه به تعهدات خویش پایبند باشد. ما توقعی بیش از این از دولت نداریم.

لزوم توجه به مبحث اصلاح مصرف انرژی در واحدهای صنعتی

— همان زمان که مواد 61 و 62 قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی تصویب شد، در قبال افزایش قیمت ها مقرر گردید یارانه ای به مردم داده شود؛ اما سهم صنایع از یارانه ها صفر بود. از این رو، صنایع دچار مشکل شدند. انرژی در ایران بسیار ارزان است

و راه گریزی نیست جز اینکه برای بهینه سازی مصرف انرژی، قیمت ها واقعی شود و افزایش قیمت حامل های انرژی بار شدیدی بر صنایع وارد خواهد کرد. ما باید به بحث اصلاح مصرف انرژی در واحدهای صنعتی ورود پیدا کنیم. واضح و مبرهن است که مصرف انرژی در صنایع فراوان است و انرژی بسیاری در این بخش به هدر می رود. صنایع باید به سمتی حرکت کنند که مصرف انرژی شان براساس شاخص ها، کاسته شود. به هیچ وجه در ایران نیازی به احداث نیروگاه جدید نیست. فقط کافی است قیمت حامل های انرژی واقعی شود، در حقیقت با واقعی شدن قیمت های انرژی با مازاد انرژی نیز مواجه خواهیم بود. تا زمانی که قیمت حامل های انرژی واقعی نباشد مردم به فکر صرفه جویی نخواهند بود. لذا اتاق بازرگانی می تواند در راستای کاهش مصرف انرژی در صنایع، راهکارهای لازم را ارائه کند و صنایع را به این سمت سوق دهد.

عدم صرفه جویی در مصرف انرژی به معنای بی نیازی از احداث نیروگاه نیست

— پنج قانون در یک دهه اخیر تصویب شده که از جمله آن می توان به قانون حمایت از تولید داخلی، اصلاح الگوی مصرف، حمایت از شرکت های دانش بنیان و... اشاره کرد. تمامی این قوانین به تکالیف قانونی دولت و مجلس شورای اسلامی اشاره می کند. اگر در اثر کمبود انرژی، قطعی برق صنایع باید در اولویت قرار بگیرد، پس بایستی به شعار حمایت از تولید نیز توجه خاصی کرد!!

لزوم توجه به عملکرد دستگاه های اجرایی در زمینه بهینه سازی مصرف انرژی

— در کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی طرحی را به عنوان «انتخاب واحد نمونه بهینه سازی مصرف» مطرح کردیم. هدف ما این است که اقدامات خوبی که صنایع در حوزه انرژی انجام می دهند به گوش متولیان امر برسد. آنچه مشخص است بخش خصوصی در اصلاح الگوی مصرف انرژی به مراتب بهتر از بخش دولتی عمل کرده است. شاهد این مدعا آن است که دستگاه های دولتی طبق قانون می بایست 20 درصد از انرژی مصرفی خود را از طریق انرژی های تجدیدپذیر تامین کنند که این مهم بایستی محقق شود. در حوزه انتخاب واحد نمونه بهینه سازی مصرف انرژی، باید بخش دولتی نیز لحاظ شود و دستگاه های اجرایی هم در این حوزه معرفی گردند تا اقدامات انجام شده در واحدهای صنعتی دیده شود.

— باید از ظرفیت های تشکل های مردم نهاد به نحو احسن استفاده شود، تشکل ها از قدرت خاصی برخوردارند که می توانند با رویکرد بی طرفانه و مشاوره همه جانبه به این حوزه ورود پیدا کنند که قطعاً مدیران دستگاه ها از این مهم استقبال خواهند کرد. با استفاده از ظرفیت قانونی، هم افزایی تشکل ها و یک صدایی بین آن ها می توان نقشه راهی را تدوین کرد، اگر خواهیم راهکار عملیاتی به مدیران استان ارائه کنیم باید از طریق هم افزایی تشکل ها به این حوزه ورود کنیم.

ضرورت تشکیل کمیته مدیریت استراتژیک انرژی

— در حوزه انرژی، شاخص هایی مانند ممیزی انرژی، کارایی انرژی، بهینه سازی انرژی، سیاست گذاری انرژی، اقتصاد انرژی و آثار زیست محیطی وجود دارد که اگر به این عوامل توجه نماییم، درمی یابیم که لازم است کمیته ای تحت عنوان مدیریت استراتژیک تشکیل شود که در ذیل کمیسیون انرژی فعال باشد. در حقیقت کمیسیون می تواند نتیجه مطالعات کمیته مذکور را پخته تر کند، همچنین کمیسیون می تواند از ظرفیت نمایندگان مجلس شورای اسلامی و دولتمردان نیز استفاده کند تا مطالبات به صورت منسجم تر و مستدل تر به گوش مسئولین ذی ربط برسد.

— کانون زنان بازرگان استان خراسان رضوی آمادگی لازم و کامل را برای اطلاع رسانی به منابع انسانی واحدهای تولیدی به منظور بهینه سازی مصرف انرژی دارد. ارزیابان می توانند به واحدهای صنعتی کمک کنند تا وضعیت موجود را پایش نمایند و واحدهای صنعتی در بهبود مصرف انرژی را طبقه بندی کنند تا در نهایت برای هر واحد با یک دسته مشخص، بسته ای تعریف شود. انجمن مدیریت سبز ایران آمادگی کامل را برای برگزاری کارگاه های رایگان نه تنها برای واحدهای صنعتی بلکه برای کارکنان آنان نیز فراهم می نماید.

— در جمع بندی مباحث مطروحه در این جلسه: باید جلسه ای خاص برای ایجاد هماهنگی و هم افزایی میان تشکل های بخش خصوصی برگزار شود و بر روی بحث های مشترک تبادل نظر صورت بگیرد. به طور مثال، خانه هم افزایی از این ظرفیت برخوردار است که بخش دولتی را با خود همراه کند و اگر بتوانیم با برگزاری جلسات مشترک از این ظرفیت استفاده کنیم، قطعاً به نتایج دلخواه دست پیدا خواهیم کرد. واقعی کردن قیمت حامل های انرژی نیز نیازمند اجرای پیش شرطهایی است که تاکنون زمینه تحقق آن فراهم نشده است. از اعضای این کمیسیون تقاضا گردید که اگر قانونی را مدنظر دارند که در عرصه عمل اجرایی نشده است و عملیاتی شدن آن بایستی پیگیری گردد، آن را به کمیسیون اعلام کنند تا مطالبه گری در این خصوص صورت گیرد و از دولت تقاضا شود صرفاً به قوانین موجود پایبند باشد؛ چرا که بخش خصوصی توقعی فراقانونی ندارد.

مصوبات جلسه:

- 1- ارائه و طرح قوانین عملیاتی نشده توسط اعضا کمیسیون انرژی و بدنبال آن پیگیری و اجرایی شدن مطالبات توسط کمیسیون انرژی اتاق
- 2- برگزاری جلسه ای با استفاده از ظرفیتهای خانه هم افزایی در همراه کردن بخشهای دولتی و ایجاد هماهنگی و هم افزایی میان تشکلهای بخش خصوصی در خصوص تبادل نظر در بحث های مشترک.

حاضرین جلسه:

آقایان: جوشش - خوشحال - یعقوبی - سروری - وارسته - کمالی - منصوریان - ایزدی - نجاتی /

خانمها: اورعی - صمصامی - ملارضایی /